

Romeinen 6

Uitleg

Het evangelie is een kracht Gods tot behoud (1:16)

- de kracht Gods tot *rechtvaardiging* (positie) (Romeinen 1–5),
- en de kracht Gods tot *heiliging* (positie + proces) (Romeinen 6–7).

De vrucht van de rechtvaardiging (Romeinen 5–6)

- De vrucht van rechtvaardiging is *vrede* (verzoening) (Romeinen 5), *de juridische positie of staat van de gelovige*.
- De vrucht van rechtvaardiging is *heiliging* (Romeinen 6), *de morele staat en levensstijl van de gelovige*.

Er zijn hierbij twee uitersten:

- *Antinomianen*. Het verband tussen Romeinen 5 en Romeinen 6: Als de wet van Mozes toegevoegd werd om de overtredingen te vermeerderen, en als de toename van overtredingen leidde tot grotere verheerlijking van Gods genade, en aldus Gods genade meer overvloedig geworden is dan de toename van overtredingen, dan schijnt de logische conclusie te zijn: ‘Laten we nog meer zondigen opdat God verheerlijkt mag worden door zijn grotere genade!’

Deze conclusie werd getrokken door de Antinomianen. Zij wilden vrij zijn om de zonde te blijven doen. Dit is het ene uiterste.

- *Wettische Christenen*. Maar dit argument wordt ook gebruikt door de zogenaamde wettische Christenen als een tegenwerping tegen de gezonde leer van ‘de rechtvaardiging uit Gods genade door menselijk geloof alleen’. Zij willen gehoorzaamheid van de mens aan de wet absoluut noodzakelijk maken voor de rechtvaardiging (verlossing).

Dit is het andere uiterste. Bij hen is verlossing gelijk aan *geloof* (in wat God gedaan heeft, het evangelie) PLUS *gehoorzaamheid van de mens* (aan de wet; of aan een selectie van oudtestamentische wetten, zoals de besnijdenis, Handelingen 15:1; de Sabbat, de vastentijden, de gebedstijden drie maal of vijf maal per dag, de voedselwetten, en het geven van tienden; of gehoorzaamheid aan een bepaalde vorm van de doop of een bepaalde vorm van de Geest ontvangen, enz.).

Indeling

Romeinen 6 is gedeeltelijk beredenerend en gedeeltelijk vermanend.

- Romeinen 6:1-10 is een *leerstellig uitleg* (wat een Christen behoort te geloven).
- Romeinen 6:11-16 is een *vermaning* (hoe een Christen behoort te leven).
- Romeinen 6:17-23 is een *bemoediging* (m.b.t. de vooruitgang die de Christen reeds gemaakt heeft).

Deze volgorde is een goed voorbeeld hoe anderen op te bouwen.

Mogelijke titels voor ROMEINEN 6:

De verlossing bewerkt een veranderd leven!

(de morele staat en levensstijl van de gelovige)

(de rechtvaardiging bewerkt een heilig leven)

Romeinen 6:1-14. De nieuwe staat en stijl

Het evangelie is een kracht van God tot behoud voor iedereen die gelooft (1:16):

- het evangelie is de kracht van God tot *rechtvaardiging* (Romeinen 3–5), onze juridische staat,
- en leidt tot een nieuw manier van leven - *heiliging* (Romeinen 6–7), onze morele staat en levensstijl.

De opstanding van Christus maakt een einde aan een tegenstrijdigheid in het leven! (6:1-2)

De tegenstrijdigheid ligt in het aan het enerzijds hebben van de staat van een rechtvaardige en het er anderzijds op nahouden van een onheilige levensstijl. Deze tegenstrijdigheid is tussen je staat en je stijl, of anders gezegd: tussen je positie en je proces.

Paulus zegt in Romeinen 5:20, “De wet van Mozes kwam er later bij om de overtredingen te doen toenemen. Maar waar de zonde toenam, daar werd de genade nog groter.” Hij bedoelt: de wet doet je beseffen waar je de fout in gaat en hoe je dingen doet die God niet wil. Door de wet krijg je *een dieper besef van je zonde*. Door de dood en opstanding van Christus in jouw plaats krijg je dus *een steeds dieper besef van Gods genade*. De genade is echter een sterkere macht dan de zonde, want Gods genade vergeeft niet alleen de zonde, maar schept een nieuw (rechtvaardig) leven en leidt uiteindelijk naar de volheid van het eeuwige leven (5:21)!

Er waren valse leraren (Antinomianen) die beweerden “Hoe meer zonden je doet, hoe meer genade zul je van God ontvangen. Dus, leef er maar op los!” (6:1). Paulus verafschuwt de gedachte dat je de zonde juist moet doen of opzoeken (aanmoedigen, een kans geven je leven te vernielen).

Paulus leert in Romeinen 6:2, “De zondige mens in ons is toch gestorven; hoe kunnen wij dan nog in zonde blijven leven?” *Het is een tegenstrijdigheid te beweren dat iemand naar Christus moet komen om verlost te worden van de zonden om door te gaan met nog meer zonden te doen!* De eenheid tussen de gelovige en Christus is van dien aard dat doorgaan met zondigen even tegenstrijdig is als ‘een levend-dood mens’. Het is een tegenstrijdigheid wanneer een dood mens probeert te doen alsof hij leeft. Evenzo is het *een tegenstrijdigheid wanneer een levend gemaakte Christen in de duisternis en dood van de zonde blijft liggen!* Omdat eenheid met Christus de enige bron van een nieuw en heilig leven is, kan de eenheid met Christus niet tegelijkertijd de bron van zonde zijn!

De dood van Christus betekent dat we een nieuwe staat krijgen (6:3-4a,6-7)

De fysieke dood van Christus is van geweldige betekenis voor ons die geloven. Het geeft ons een nieuw staat (positie)! Het heeft tot doel *onze geestelijke rechtvaardiging*.

De christelijke doop symboliseert de eenheid tussen ons die geloven en Christus! Er is maar één doop (Efeziërs 4:5) en dat is ‘de doop met de heilige Geest’ (Marcus 1:8). De doop met de heilige Geest is de wedergeboorte (Handelingen 11:14-18; 1 Korintiërs 12:12-13). De christelijke doop met water is hiervan de zichtbare teken en zegel (vgl. Romeinen 4:11).

Romeinen 6:3-4a. Voor een gelovige wordt *de fysieke dood van Christus de geestelijke dood van de gelovige!*

Romeinen 6:6. Door wedergeboorte en geloof in Jezus Christus worden wij volkomen *met Jezus Christus* en zijn volbrachte verlossingswerk aan het kruis *verbonden*. Wanneer wij gaan geloven in Jezus Christus wordt de zondige mens, die wij vroeger geweest zijn, met Christus aan het kruishout geslagen. En op het moment dat *al mijn zonden in het verleden, heden en in de toekomst* op het lichaam van Jezus Christus gestapeld werden en met Hem aan het kruishout gespijkerd werden, werd er ook een volkomen einde gemaakt aan mijn vroegere zondige bestaan! Vanaf het ogenblik dat ik in Christus ga geloven, sta ik niet langer in dienst van de zonde.

Romeinen 6:7. (NBG is beter: “want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”, Grieks: “*is gerechtvaardigd van de zonde*”.) Vanaf het ogenblik van mijn wedergeboorte en geloof in Christus, ben ik volkomen gerechtvaardigd van de zonde.

Wat betekent *volkomen gerechtvaardigd* zijn?

God is volkomen rechtvaardig en absoluut heilig. Ten einde 100% rechtvaardig en 100% heilig te blijven, moet God de zonde voor 100% straffen en moet God eisen dat mensen 100% rechtvaardig en 100% heilig leven.

God weet dat geen enkel mens hieraan kan voldoen. God is ook 100% liefde en wil zoveel mogelijk mensen behouden van de eeuwige dood. De eeuwige dood is een realiteit evenals het eeuwige leven. God zelf neemt de menselijke natuur aan in Jezus Christus, identificeert zich met het lijden van de mens hier op aarde en leeft een volkomen heilig leven voordat hij aan het kruis sterft.

Jezus Christus vervult de rechtseis (wet) van God voor 100% in mijn plaats. Hij leeft voor 100% rechtvaardig en heilig *in mijn plaats*. En hij neemt voor 100% al mijn onrechtvaardigheid en onheiligheid op zichzelf en sterft aan het kruis *in mijn plaats*.

Wat God van mij vereist, vervult Jezus Christus 100% in mijn plaats! Daarom geldt dat wie in Christus gelooft, één wordt gemaakt met de dood van Christus. En wie met Christus sterft, wordt voor 100% gerechtvaardigd! God verklaart je volkomen gerechtvaardigd (vergeven, rechtvaardig, heilig) en beschouwt en behandelt je van nu af aan

alleen maar als volkomen rechtvaardig in zijn ogen! Wanneer God naar jou en mij kijkt, ziet Hij alleen maar de gerechtigheid van Jezus Christus. *Dat is onze nieuwe staat of positie!*

De opstanding van Christus betekent dat we een nieuwe stijl krijgen (6:4b-5)

De fysieke opstanding van Christus is ook van geweldig belang voor ons die geloven. Het geeft ons een nieuwe levensstijl (proces)! *Het heeft tot doel onze geestelijke heiliging.* Voor een gelovige wordt de fysieke opstanding van Jezus Christus *de geestelijke opstanding van de gelovige en de fysieke opstanding van de gelovige!*

Wanneer wij in Jezus Christus gaan geloven, dan sterven wij niet alleen, maar staan wij twee maal op uit de dood!

- *De eerste opstanding is geestelijk (ziel/geest)* en gebeurt wanneer wij geestelijk opstaan uit de duisternis en de dood waarin wij vroeger leefden. Wie in Christus gaat geloven, heeft het eeuwig leven en komt nooit in de verdoemenis (Johannes 5:24-25).

Christus komt door zijn Heilige Geest in onze, nog steeds sterfelijke lichamen wonen en geeft ons nieuwe mogelijkheden die wij nooit eerder gekend hebben.

- Vroeger kon ik iemand niet vergeven – nu krijg ik kracht en liefde om dat wel te doen.
- Vroeger kon ik mijn woede uitbarstingen (op de vuist gaan) niet beheersen – nu geeft Hij mij de genade dat wel te kunnen.
- Vroeger kon ik pornografie niet uit de weg gaan – nu heb ik er helemaal geen zin meer in.
- Vroeger vond ik het leven maar saai en zinloos – nu zijn er zoveel zinvolle dingen die eeuwige betekenis hebben.

Door mijn verbondenheid met Christus geeft God mij nieuwe kracht om tegen de macht en de bezoedeling van de zonde te strijden + een nieuw manier van leven te leven + te overwinnen.

Lees 1 Korintiërs 10:13. “U hebt geen beproeving (verzoeking) te doorstaan die niet voor mensen te dragen is. U kunt op God vertrouwen: hij zal niet toelaten dat u boven uw krachten beproefd wordt. En wanneer u beproefd wordt, zal hij ook voor uitkomst zorgen zodat u de beproeving doorstaat.”

Lees Jakobus 4:7 “Onderwerp u aan God en verzet u tegen de duivel. Dan zal hij voor u vluchten!”

Door de Heilige Geest leeft Jezus Christus zijn opstandingleven in mijn leven. In andere woorden, hij past zijn volbrachte verlossingswerk toe in mijn leven. Hij stelt mij in staat om een nieuw levensstijl te hebben!

- *De tweede opstanding is fysiek (lichaam)* en gebeurt wanneer wij fysiek opstaan uit de zwakheid, vergankelijkheid en bederf bij de wederkomst van Christus. Wie in Christus gelooft, zal eenmaal ook de fysieke dood volkomen overwinnen!

Lees Filippenzen 3:21 “Christus zal ons vernederd lichaam veranderen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met de kracht die hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen”.

Onze staat en stijl zijn onafscheidelijk!

De dood en opstanding van Christus kunnen nooit van elkaar gescheiden worden! Zo kan ook de geestelijke dood en de geestelijke opstanding van de gelovige nooit van elkaar gescheiden worden! En zo kan de rechtvaardiging en de heiliging nooit van elkaar gescheiden worden. De eenheid van de Christen met Christus is van dien aard, dat het onmogelijk is deelgenoot van de verdiensten van zijn dood te zijn zonder ook gelijkvormig te worden aan zijn opstanding.

Zekerheid. De dood en opstanding van Christus maken de rechtvaardiging (verlossing) en heiliging (nieuw leven) van de Christen *een onwankelbare zekerheid.* De gelovige deelt in de dood van Christus om te delen in het leven van Christus. Een persoon kan niet gerechtvaardigd worden zonder ook geheiligd te worden! En hij kan niet geheiligd worden zonder eerst gerechtvaardigd te worden! Rechtvaardiging en heiliging kunnen in het Christendom niet gescheiden worden!

Paulus leert dat de ware *aard en doel van het Christendom de vernietiging is van zonde en de productie van nieuw leven.* Een echte Christen kan niet langer in de zonde blijven liggen.

De overwinnende Christen houdt steeds rekening met zijn staat en stijl (6:8-11)

Romeinen 6:9. Kunnen leven. Christus is opgestaan en *kan niet meer sterven.* Door geloof zijn wij met Christus opgestaan en kunnen we niet meer terugkeren naar het oude, zondige leven. Wij *kunnen niet* langer in de zonde blijven liggen! Wij kunnen het nieuwe leven met hem leven! Wat tevoren niet mogelijk was, is nu door geloof in Jezus Christus mogelijk geworden!

Romeinen 6:8. Zullen leven. Wij zijn gestorven met Christus (door geloof en de doop). Wij *zullen niet* langer in de zonde blijven liggen! Wij *zullen* het nieuwe leven met Hem leven! Christus laat het goede werk dat hij in ons begon toen wij gingen geloven niet meer schieten! Filippenzen 1:6. “Van een ding ben ik zeker: hij die dit goede werk in u

begonnen is, zal het ook tot een goed einde brengen op de dag van Christus Jezus.” Onze opstanding met Christus zal zeker leiden tot een nieuwe levensstijl, nu en tot in alle eeuwigheid.

Romeinen 6:10. Eens voor altijd. De dood en de opstanding van Jezus Christus zijn *eenmalig en beslissend*. Door de dood die Christus stierf, heeft hij eens en voor altijd afgerekend met de zonde. Christus stierf eens en voor altijd en deze gebeurtenis zal nooit herhaald worden. Op dezelfde manier is de scheiding van de Christen van de schuld, van de smet en van de macht van de zonde *eens en voor altijd afdoend*. De Christen wordt hier niet bevolen *voortdurend te sterven voor de zonde* en te leven voor God. Dat wordt in de heiliging voorondersteld.

Romeinen 6:10-11. Willen leven. “Zo moet u ook uzelf zien / zo moet het ook voor u vaststaan: dood voor de zonde, maar levend voor God.” Door het geloof hebben wij een nieuwe overtuiging: wij kunnen het nieuwe leven leven en wij zullen het nieuwe leven leven. Daarom *willen* wij ook het nieuwe leven leven! Wij *willen niet* langer in de zonde blijven liggen; wij *willen niet* langer voor de zonde leven. Wij *willen* voor de enige, ware en levende God leven!

Nu reeds! De Christen sterft niet pas als hij over deze waarheid gaat nadenken – als het ‘voor hem gaat vaststaan’ (6:11). De Christen is *reeds* gestorven voor de schuld en de macht van de zonde (6:2) en hij is *reeds* dood voor de macht van de zonde (6:11)! *Met dit feit moet hij rekenen en dit feit moet hij waarderen!*

Christus heeft reeds afgerekend met de *schuld* van de zonde – wij die geloven zijn reeds helemaal *vergeven*. Christus heeft reeds afgerekend met de *macht* van de zonde – wij die geloven zijn reeds bevrijd uit de *slavernij* van de zonde. Al vallen wij af en toe weer in een zonde, wij die geloven blijven er niet meer langer in liggen. Wij kunnen, zullen en willen weg uit de zonde en kunnen, zullen en willen leven voor God!

Christus heeft eens en voor altijd afgerekend met de zonden van alle gelovigen. Hij heeft eens en voor altijd afgerekend met de zonden uit onze *verleden*, met de zonden in onze *heden* en met de zonden in onze *toekomst*. Niets en niemand kunnen ons meer scheiden van de liefde van God in Christus Jezus!

Dus ‘dood zijn voor de macht van de zonde’ is *een blijvende ‘staat’ / ‘positie’ / ‘toestand’* van de Christen! En ‘een nieuw leven voor God’ is *een blijvende ‘staat’ / ‘positie’ / ‘toestand’* van de Christen! (vgl. Kolossenzen 3:1-4).

De overwinnende Christen wordt meer en meer verlost (6:12-13)

Dit is een vermaning om te leven overeenkomstig de aard en bedoeling van het evangelie.

Het begin van de verlossing van de gelovige vindt plaats bij de wedergeboorte, bekering en rechtvaardiging. Hoewel Christenen daarna niet langer ‘slaven’ zijn van de zondemacht en niet langer in de zonde blijven liggen, betekent dat nog niet dat de zondemacht geen tegenstander meer is in het leven van de Christen. De Christen leeft nog steeds in een sterfelijk lichaam. De Christen moet rekening houden met de werkelijkheid van deze zondemacht in zijn sterfelijk lichaam, die zolang hij op aarde leeft, een tegenstander in zijn leven zal blijven (vgl. 7:14-26; Galaten 5:16-18).

De voortgaande verlossing vindt plaats door de heiliging gedurende het leven van de Christen op deze aarde. Alhoewel de Christen af en toe toelaat dat de zonde de macht en overhand over hem of haar krijgt, blijft hij of zij ertegen strijden (cf. 8:13).

De voltooiing van de verlossing vindt pas plaats bij de tweede komst, wanneer de dood definitief overwonnen wordt en de satan en zijn helpers in de hel geworpen worden (vgl. 1 Johannes 3:1-3; Filippenzen 3:21; Openbaring 20:10-15). De ware Christen stelt niet alleen zijn of haar ledematen (ogen, mond, handen, voeten, enz.) ten dienste van God als werktuigen (wapenen) die bevorderen wat recht is in Gods ogen, maar ook zichzelf (geest + lichaam). Het christenleven heeft niet alleen met de geest van de mens te maken, maar ook met zijn lichaam en met alle aspecten van het menselijk leven.

De overwinnende Christen staat onder de genade en niet meer onder de wet (6:14)

Het Oude Testament. Deze woorden betekenen NIET dat Christenen niets met het Oude Testament (de Wet) te maken hebben en alleen maar het Nieuwe Testament behoren te lezen. Het hele Oude Testament is een deel van de heilige Schriften van de Christenen (cf. 2 Petrus 3:1-2) en moeten gelezen en geloofd worden. Maar het Oude Testament wordt ontvouwd en vervuld in het Nieuwe Testament en daarom *moet het Oude Testament altijd in het licht van het Nieuwe Testament uitgelegd worden* (cf. Matteüs 5:17-48; Lucas 24:25-27,44-45).

De morele, ceremoniële en sociale wetten. Deze woorden suggereren NIET dat gedurende de oudtestamentische periode mensen verlost (behouden, gerechtvaardigd) konden worden door het gehoorzamen van de wet (de morele, ceremoniële en sociale wetten). De opgetekende morele wetten van God hebben mensen veroordeeld en kon hen geen genade of nieuw leven geven. Maar de opgetekende morele wetten waren ook nooit bedoeld om door het

houden ervan 'gerechtigheid' (verlossing) te verwerven! Zij waren vanaf het begin bedoeld als *leefregels voor de mensen die reeds gerechtvaardigd (verlost) waren* (cf. Exodus 20:1-2). God openbaarde de morele wetten om aan zijn volk duidelijk te maken hoe Gods kinderen behoren te leven (niet hoe zij daardoor verlost konden worden). Wetteloosheid. Deze woorden betekenen NIET wat de Antinomianen ervan maakten: namelijk dat de Christenen 'de morele wetten' van God niet hoeven te gehoorzamen, maar door mogen gaan om te zondigen, omdat Gods genade al hun (doelbewuste) zonden steeds weer zou vergeven (6:15). Onbeschaamd doorgaan met zondigen, alsof men niets met de wet te maken heeft, is in tegenspraak met de leer van de rechtvaardiging en de leer van de heiliging.

Rechtseis van God. Deze woorden betekenen dat de Christen niet meer onder 'de wet als Gods rechtseis' of onder 'de wet (zoals geïnterpreteerd door de Joodse leraren) als middel tot rechtvaardiging' staat. Gods rechtseis is dat Gods wil volkomen gehoorzaamd wordt en dat alle overtredingen van Gods wil gestraft worden. Christus heeft deze rechtseis van God in onze plaats vervuld (als het ware voor de gelovige verdiend) en schenkt de weldaden daarvan uit genade aan de gelovigen. Daarom staat de Christen niet langer onder 'de vloek van de wet', maar heeft hij de beloofde heilige Geest ontvangen (vgl. Galaten 3:10-14).

Ter bemoediging van hun strijd tegen de zonde verzekert Paulus de gelovigen dat de zonde niet langer heerschappij over hen heeft. Zij leven immers niet meer 'onder de wet' maar 'onder de genade'. Wie nog 'onder de wet' leeft – dus nog niet gerechtvaardigd en verzoend is – kan nooit heilig worden! En wie de genade van Christus blijft verwerpen en doorgaat te proberen om door werken van de wet zichzelf te rechtvaardigen – hetzij de Joodse wet hetzij de Islam sharia wet hetzij de humanistische 'goede werken' – zal nooit op deze wijze gerechtvaardigd worden en kan nooit heilig worden. Wie echter 'onder de genade' leeft – dus gerechtvaardigd en verzoend is door wat God in Christus voor hen gedaan heeft – *kan en wil en zal niet doorgaan met zondigen*. Christenen moeten profiteren van Gods genade, zodat zij heilig (een nieuw leven) kunnen leven.

De opstanding van Jezus Christus bewerkstelligt drie zaken:

- NAAR GOD KOMEN (rechtvaardiging + heiliging),
- MET GOD LEVEN (luisteren naar Woord + antwoorden in gebed + een nieuw levensstijl uitleven),
- VOOR GOD LEVEN (je geven aan een taak in de gemeente of koninkrijk).

“Dan zal de God van de hemel een rijk stichten dat nooit te gronde gaat en door geen ander volk overheerst zal worden. Het zal al die rijken verpletteren en er voorgoed een eind aan maken. Maar zelf blijft dat rijk voor altijd bestaan.” (Daniël 2:44).

Romeinen 6:15-23. Is God of de zonde jouw baas (heer, koning)?

Ieder mens op aarde heeft een heer en is een slaaf (6:15-16)

Een Christen is vrij van de schuld en de macht van de zonde, maar heeft NIET de vrijheid gekregen om door te gaan met zondigen. Echte vrijheid is gebondenheid aan Christus (cf. Johannes 8:31-36).

De toestand van een mens wordt geïllustreerd door de relatie van een heer en zijn slaaf. De niet-wedergeboren mens gehoorzaamt als een slaaf de zonde. Hij of zij *kan niet anders!* Maar de wedergeboren mens (de Christen) gehoorzaamt als een slaaf Christus. Hij of zij *kan en wil niet anders!* Slavernij aan de zonde leidt tot de eeuwige dood, maar slavernij aan gehoorzaamheid (aan Christus) leidt tot de ware gerechtigheid (verlossing).

Geen enkel mens is 'onafhankelijk' of 'vrij'! Elk mens heeft 'een heer' – hetzij de zonde hetzij God in Christus.

Overplaatsing van één heer naar een andere heer (6:17-18)

Betere vertaling: Niet “gehoorzaam geworden aan de vorm van onderricht, die aan jullie overgeleverd is”, maar “*gehoorzaam geworden aan de vorm van onderricht, tot welk jullie overgeleverd zijn (door God)*”. Paulus zegt niet dat de Christen de vorm van onderricht 'die door traditie doorgegeven werd' aangenomen heeft, maar dat God de Christen aan deze vorm van onderricht *overgeleverd /overgedragen* heeft – God heeft hen *overgeplaatst* van 'de slavernij aan de heerschappij van de zonde' naar 'de slavernij aan de heerschappij van God'. Dat is in feite echte vrijheid van de zonde. Dat is *de vrijheid te doen wat je moet, graag wilt en ook zal doen* – namelijk God gehoorzamen.

Bevordering van de gerechtigheid en van de heiligheid (6:19)

Paulus gebruikte de illustratie van overplaatsing van één heer naar een andere heer, omdat de lezers van zijn brief nog jong Christen waren en 'in hun gewone menselijke natuur nog te zwak waren' om deze grote geestelijke waarheid (van positie en proces, staat en stijl) te snappen (6:19a).

In hun oude slavernij aan de zonde hadden zij zichzelf met al hun ledematen ten dienste van de zonde, onreinheid, wetteloosheid gesteld. Nu behoren zij in hun nieuwe slavernij aan Christus zichzelf met al hun ledematen ten dienste

te stellen van de gerechtigheid (wat recht is in Gods ogen) hetgeen zal leiden tot heiligheid. 'Heiligheid' is de levenshouding en levensstijl die gekant is tegen de zonde en toegewijd is aan de dienst van God.

De twee toestanden van slavernij sluiten elkaar uit (6:20-23)

De twee toestanden van slavernij sluiten elkaar uit

'Slaaf zijn van de zonde' betekent 'vijand zijn van de gerechtigheid'. En 'vijand zijn van de zonde' betekent 'vriend zijn van de gerechtigheid'. Om tegelijkertijd toegewijd te zijn aan zowel zonde als de gerechtigheid is volstrekt onmogelijk! Niemand kan twee heren dienen (cf. Matteüs 6:24). De vruchten van hun oude slavernij aan de zonde waren dingen waarover zij zich nu schamen. De vruchten van hun nieuwe slavernij aan Christus zal niets minder zijn dan hun heiliging nu en uiteindelijk het eeuwige leven in haar definitieve vorm.

De twee toestanden van slavernij betalen ook twee verschillende lonen uit

De slavernij aan de zonde heeft als loon de eeuwige dood en de slavernij aan God heeft als loon (uit genade betaald) het eeuwige leven. Het woord 'loon' wordt gebruikt voor 'de soldij' van een soldaat (cf. Lucas 3:14; 1 Korintiërs 9:7; 2 Korintiërs 11:8). Daarom wordt de zonde ook voorgesteld als een generaal die de soldij van zijn soldaten uitbetaalt.

Conclusies n.a.v. Romeinen 6

Antinomianisme (letterlijk: de 'tegen de wet' leer)

'Waarheid' kan niet leiden tot 'onheiligheid'. Als een bepaalde leerstelling zonde aanmoedigt, dan is deze leerstelling vals! Er kan geen grotere tegenstrijdigheid zijn dan iemand die beweert Christen te zijn terwijl hij in zonde blijft leven (6:1-2). Daarom is het Antinomianisme een valse leer. De Bijbel leert dat het voor een Christen ontoelaatbaar en onmogelijk is om gewoon door te gaan met zondigen!

De Antinomianen leren de volgende leerstellingen:

Antinomianen beweren dat het evangelie de wet opzij gezet heeft

Antinomianen zeggen dat een Christen niet meer 'onder de wet' maar 'onder de genade' is. Deze zin wordt vervolgens verkeerd uitgelegd. Er wordt niet van de gelovige verwacht goede daden te doen en zijn slechte daden worden zelfs ontzien. De Antinomianen zijn tegen heiligmaking. 'Geloof' wordt beschouwd als 'zich realiseren' dat alle geestelijke zegeningen (zoals wedergeboorte, rechtvaardiging, heiliging, enz.) in Christus volbracht zijn en dat de gelovige niets meer hoeft te doen. Het is niet nodig om mensen aan te sporen tot bekering, tot bidden voor vergeving van zonden, tot hervorming van hun leven, enz. Al deze dingen behoren tot de wet en moeten als 'wettisch' beschouwd worden. De Christen is alleen nog maar 'onder de genade'. De zonden die hij doet nadat hij een Christen geworden is, hebben geen enkele invloed op zijn bestemming. Deze zonden behoren tot de oude mens en men behoeft ze niet te weerstaan. Integendeel, hoe meer de oude mens zondigt, des te meer ontvangt de nieuwe mens genade!

Sommige Antinomianen verwarren de verwerving van de verlossing met de toepassing van de verlossing

Antinomianen zeggen dat een Christen volkomen vrijgesteld is van de wet. Omdat de gelovige niet behouden wordt door de werken van de wet, wordt hij ook vrijgesteld van de wet voor alle andere geestelijke aspecten van zijn leven. De verwerving van de verlossing voor de Christen door Christus sluit de toepassing van de verlossing in het leven van de Christen echter niet uit. De verlossing door Christus sluit niet de noodzaak uit van wedergeboorte, bekering (berouw en geloof), rechtvaardiging, heiliging, volharding en verheerlijking van de Christen! Dit standpunt van de Antinomianen ontkent de relatie die een Christen heeft met betrekking tot de wet, namelijk dat de Christen verantwoordelijk is om de wet (als leefregel) te gehoorzamen. De Bijbel leert dat Christus niet alleen de verlossing voor de Christen verworven heeft, maar dat hij ook de verlossing toepast in het leven van de Christen!

Andere Antinomianen verwarren de openbaring van het eeuwige besluit van God tot de verlossing met de verwerving van de verlossing door Christus in de volheid van de tijd

"Gods genade bestaat uit zijn eeuwige besluit mensen te verlossen. Alle mensen 'onder de genade' hebben hun verlossing alleen te danken aan dit eeuwige besluit van God. Christus kwam niet om de verlossing te verwerven door zijn zoenoffer, maar alleen om Gods genade te openbaren en mensen op te roepen te geloven dat het idee van Gods wraak een dwaling is en dat schuldgevoelens over zonde een verkeerde reactie is!" Dit standpunt van Antinomianen ontkent de relatie die Christus heeft met betrekking tot de wet, namelijk dat Christus gekomen is om de wet te vervullen. De Bijbel leert dat Christus niet alleen slechts een Profeet is die Gods verlossingsplan openbaart, maar ook de Grote Hogepriester is die de verzoening voor zonden bewerkt!

De Antinomianen zijn altijd tegen de wet

'De wet' wordt door hen beschouwd als iets van een lagere orde, als een idee van 'de God van het Oude Testament' en alleen noodzakelijk voor Israël. 'De God van het Nieuwe Testament' heeft mensen uit genade vrijgemaakt van de wet en roept hen tot vrijheid van de wet en van elke verplichting. Enerzijds zeggen zij, dat als God 'een God van liefde' is, dat Christus dan nooit gebonden was om de vereisten van de wet te volbrengen en er geen noodzaak was voor hem om zoenoffer te worden. Anderzijds zeggen zij, dat als Christus wel alle vereisten van de wet vervuld heeft, dat er dan niets voor de Christen overblijft om te doen en dat de Christen volkomen vrijgesteld is van de wet. Antinomianen zeggen dat Christenen niet gebonden zijn om Gods wil te gehoorzamen!

De christelijke doop

Christian baptism is the sign and seal of union with Christ and participation in his complete work of salvation in the past, present and future. It is particularly the sign and seal of participation in the legal state of justification and the moral state of holiness, which is indissolubly connected to present sanctification and future glorification.

Read: Romans 6:1-8. *Discover and discuss:* What is the meaning of Christian baptism in this passage?

The context

Paul argues that it is impossible for a Christian to continue to live in sin. In Rome, the party of Legalists falsely taught that a person is justified by doing the works of the law. The opposite party of Antinomians falsely taught that a person, who is justified, does not have to live according to the law at all; he may even live in sin. The apostle Paul rejected both false teachings. Against the Legalists, Paul taught that a person is justified, not by doing the works of the law, but by grace through faith in Jesus Christ. Against the Antinomians, he taught that a person who is justified by grace through faith must still live his new life according to the moral law (the Ten Commandments). He must still live the new and holy life. Paul taught that the law is not *the means* of salvation, but it is *the standard* according to which the saved people live their new lives.

- *Romans 6:1-2 teaches that the doctrine of the Antinomians is a contradiction.* Paul says that it is a contradiction to suppose that any person should come to Christ to be delivered from sin, in order that he might continue to live in sin.
- *Romans 6:3-4 teaches that the Christian is united to Christ's death and therefore has died to the power of sin.* In his argument, Paul appeals to Christian baptism. The baptism in (G: eis) Jesus Christ means (symbolises) *being brought into a personal relationship with Jesus Christ, especially his death.* Paul says that people, who have been baptised in Christ, have been united to Christ in his death. Thus, while Christ "died for sin", Christians "died to sin". This once-for-all definitive break with sin is the identity of the Christian! For a Christian, deliverance from sin (redemption) is not merely a deliverance from the *penalty* of sin (he is forgiven, he is justified, made righteous), but a deliverance from the *power* of sin (he is sanctified, made holy)(cf. 1 Corinthians 1:30)! Everyone united to Christ has died to the power of sin! He is no more a slave to sin! Therefore, when someone has become a Christian, he cannot continue to live in sin anymore, he does not want to live in sin anymore and he will not live in sin anymore! And therefore also, if a person continuous to live in sin, he cannot be a Christian! When someone has become a Christian, he *can, wants to and shall* live the new life!
- *Romans 6:5-8 teaches that the Christian is united to Christ's resurrection and therefore he can, wants to and will live the new life.* In his argument, Paul appeals to Christ's resurrection. He says that a person who has been united to Christ in his death, is certainly also united to Christ in his resurrection. There is *a causal relationship* between death and resurrection. Just as the certain consequence of Christ's death was his resurrection, likewise the certain consequence of the believer's dying to the power of sin is the believer's living the new and holy life (verse 5). By his unity to Jesus Christ, "the old man" (the unregenerate nature) has been crucified once for all, "the body of sin" (the person viewed as controlled by sin, the human nature apart from regenerating grace) has been done away with once for all, the power of his sinful nature (the indwelling sin) has been broken once for all and he is no longer a slave of his sinful nature. Although he is not yet perfect and can still fall into particular sins, he no longer dwells in those sins! Being bound to Jesus Christ, he can and wants to and certainly will fight against sin and conquer the expressions of his sinful nature! He can and wants to and will live the righteous and holy life! The death and resurrection of Jesus Christ renders *the legal state of justification* and *the moral state of holiness* of the believer certain! A Christian shares in Christ's death in order that he may share in Christ's life. Christians cannot enjoy the benefits of Christ's death unless they are partakers of the power of Christ's resurrected life. In order for people to be holy, God must first justify them. People cannot become holy without justification. *In the Bible, justification and holiness are inseparable* (verse 6)! Thus the believer is certain that he is justified from sin, that is, he is declared righteous and set free from enslavement to the power of his indwelling sinful nature (verse 7)! The future tenses in verses 5 and 8 do not express future, but certainty!

The meaning

Christian baptism is the sign and seal of being brought into a personal relationship with the death of Jesus Christ that results in dying to sin or in a once-for-all break with sin. Christian baptism is the sign and seal of being brought into the state of justification that is indissolubly bound to the state of holiness and therefore also bound to

the present process of sanctification and future glorification. Christian baptism affirms that the believer is bound to Jesus Christ in all the phases of his work of salvation in the past, present and the future. It guarantees and assures the believer that he is already justified and holy (cf. 1 Corinthians 1:30), that in the present he is being sanctified and that in the future he will certainly be glorified (cf. Romans 8:29-30).

[De doop 'in' (Grieks: eis) Jezus Christus' betekent (symboliseert) gebracht worden in een persoonlijke relatie tot Jezus Christus, vooral tot zijn dood. De christelijke doop betekent voor de gelovige dat de zoendood van Christus hem van zijn zonden gereinigt heeft – het betekent en verzegelt 'de afwassing / afspoeling van zijn zonden' (Handelingen 22:16), 'de vergeving van zijn zonden' (Handelingen 2:38), d.w.z. 'de rechtvaardiging van de gelovige'.

De verbondenheid met Christus door het geloof rechtvaardigt de Christen].

De overwinnaar is zeker van zijn staat en stijl (6:6-7), rechtvaardiging en bevrijding

Alle ware gelovigen zijn met Christus verbonden (cf. Romeinen 5:17-19; Galaten 2:20; Efeziërs 2:4-6). Toen Christus gekruisigd werd, werd ook 'hun oude menselijke natuur' ('het lichaam van de zonden') gekruisigd. D.w.z. 'hun natuur buiten Gods genade' of 'hun niet-wedergeboren natuur, los van Gods genade' werd gekruisigd. Zo werd 'hun oude persoonlijkheid' van zijn kracht beroofd en is hun nieuwe persoonlijkheid niet langer een slaaf van de zonde!

Hoewel Christenen nog niet volmaakt zijn en nog steeds in zonden kunnen vallen, blijven zij niet langer erin liggen! De ware gelovige *kan, wil en zal* tegen de zonde strijden en overwinnen! De gelovige die door Gods genade wedergeboren is en tot bekering gekomen is en bijgevolg ook de zonde bestrijdt, kan *zeker zijn dat hij echt gerechtvaardigd is en dus waarlijk vrij (niet meer een slaaf) is!*

[Er bestaat *een analogie* tussen de letterlijke dood en opstanding van Christus enerzijds en de geestelijke dood en opstanding van de Christen (gelovige) anderzijds. Er bestaat ook *een causale relatie* tussen deze twee: zo zeker als de opstanding van Christus het gevolg was van zijn dood, zo zeker is een nieuw en heilig (afgezonderd en toegewijd) christenleven het gevolg van rechtvaardiging (vergeving). Als de dood van Christus de dood van ons oude leven heeft bewerkstelligd (een sterven aan het steeds maar weer in zonde te leven), dan zal de opstanding van Christus heel zeker ook de opstanding van ons nieuwe geestelijke leven bewerkstelligen (een wandelen in nieuwheid des levens).]

[De primaire betekenis van 'opstanding' hier is 'gelijkvormigheid aan Christus in een heilig leven hier op aarde'. De secundaire betekenis is 'gelijkvormigheid aan Christus in een verheerlijkt leven van onsterfelijkheid na de tweede komst' (cf. 8:11)].